

הרדיו שידר - הטלוויזיה לא

ביום החמישי שעבר פלשו חברי ועד-עיתונות הפקה של הטלוויזיה למישרדו של אריה מקל, מנכ"ל-הרשות. הם הודיעו שלא יזווגו משם עד שלא ייחתמו, סוף-סוף, הסכמי השכר.

השוכנים היוווחו על פלישתם, באמצעות מכשיר הפקסימיליה, לכל כליהתיקשורת. גם בקול-ישראל ובטלוויזיה קיבלו את הירייה.

קול-ישראל שידר את היריעה באחת מהדורות-החדשות של אותו הערב.

ישראל סגל, שהיה באותו הערב עורך סבם, ראה את הריווח והתקשר לחיים יבין, מנהל-הטלוויזיה. הוא ביקש את אישורו של יבין לשידור היריעה. יבין לא החליט בעצמו, אלא התקשר עם אריה מקל, מנכ"ל-הרשות, כדי לקבל ממנו אישור. מקל לא אישר, והירייה עזה לא שודרה בטלוויזיה.

***

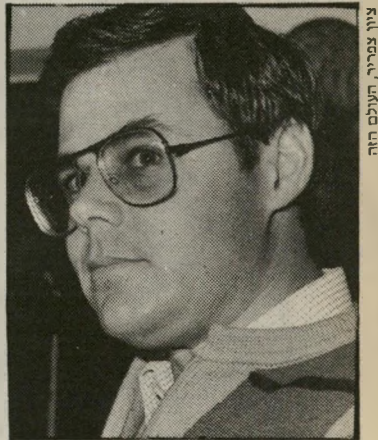
שושלת ברדיו?

ישיבת הוועדה-מנהל של רשות-השידור דנה, בין השאר, בהחזרת הסידרה שושלת למירקע.

מישהו הציע ליוסף בראל, מנהל הטל-וויזיה בערבית, שיחק הוא את הסידרה ויקרין אותה ביום השבת אחרי-צהריים, כמקום הסרטים הצרפתיים. בראל הסכים בשיחה, אבל אמר שחיים יבין לא יהיה מוכן לוותר על הסידרה.

אמנון נרב, מנהל קול-ישראל, אמר בצ' חוק שאם יבין לא יסכים הוא, נרב, שידר את הסידרה בתסכיתים ברדיו.

לבסוף החלט להחזיר את הסידרה אל המירקע, בעיקר משום שעל שולחנו של מנ-

סדן מותר?

לה-הטלוויזיה נערמו רשימות של 15 אלף חתימות, הקוראות להשיב את שושלת לעם.

***

ארז את המישכחה

חיים יבין, מנהל-הטלוויזיה, ישב ביום השלישי בבוקר בבית-מלון באילת. הוא נסע לשם לרגל פסטיבל הג'אז הבינלאומי, ביחד עם אנשי-צוות רבים מהטלוויזיה, וביחד עם בני-משפחתו.

הוא נדהם לגלות בעיתון הארץ ידיעה, שלפיה הוא צפוי לבירור על נסיעתו אצל אריה מקל, מנכ"ל-הרשות. יבין היה בטוח שהעניין סגור, אחרי ידיעות שפורסמו באותו העניין יום קודם לכן בעיתוני-הצהריים. מייד כשסיים לקרוא את הידיעה, הזעיק את בני-משפחתו (שנסעו, כמוכנו, על חשבו נס), ארז אותם ואת עצמו ומיהר צפונה.

שיפוצים בלישכות

עובדי רשות-השידור, המגיעים בשבועות האחרונים למישרני הנהלת-הרשות בבניין כנל, נדהמים.

לישכתו של המנכ"ל, אריה מקל, עברה שיפוץ. המנכ"ל הרחיב את צוות המזכירות משתיים לשלוש. הוא רכש עבורן שולחנות וארונות חדשים, ואף פתח חלון בין שני חדרי המזכירות.

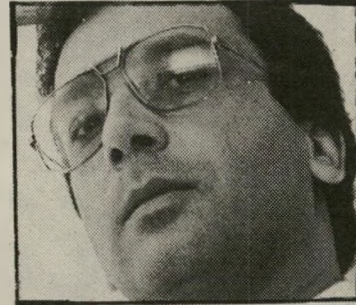
לישכתו של אהרון הראל, יו"ר הרשות, עברה שיפוץ מסוג אחר. ריהוט הסקאי שהיה בלישכה הוצא החוצה אל המיטרונו, לגר חותם של הממתנים. במקום הריהוט הישן נקנה ריהוט חדש מעור בצבע חום-כהה. הריהוט כולל כיסא-מגהלים ושש כורסות.

***

מי אשרת את מי

בישיבת פרום החדשות, הנערכת פעם בשבוע בלישכתו של מנכ"ל הרשות, עלתה השבוע לדיון כתבתו של גיל סדן.

הכתבה הביאה את סיפורה של מישפחת משתפיי-פעולה מן הכפר יעבר שבגדה המערבית. תושבי הכפר התלוננו שנוצרה שם מציאות כסיגנון המערבי-הפרוע, ומשתפיי-הפעולה צולמו ורואיינו כשהם חמושים בנשק, שסופק להם על ידי שילטונות-הביטחון. אדמונד סחייק, מנהל קול-ישראל בערבית, אמר בישיבה שאסור היה לשרד את

בדש אסור?

הכתבה, משום שכך מפקירים את דמם של מי שמוכנים עדיין. לעזור לישראל. הוא טען ששידור כתבה כזו פוגע בביטחון המדינה. חיים יבין, מנהל-הטלוויזיה, אמר שלד-עתו דווקא היה מקום לשידור הכתבה, משום שהיא תואמת את הורעותיו של משרד-הביטחון. משרד-הביטחון, אמר יבין, טוען זה זמן רב שהאינתיפאדה כבר אינה מילחמתם של הפלסטינים בישראל, אלא מילחמה בינם לבין עצמם. הוא אמר שהכתבה, לכן, שרתה את הביטחון.

איש לא דיבר על מיקצועיותה של הכתבה, על החדשות שבה, על טיבה, אלא רק על השרות שהיא נותנת, ולמי.

***

בוש לא ברדיו

נתן בהן, היועץ המיטפטי של רשות-השידור, אסר להשמיע בקול-ישראל את הפיי-רסומת לסיפירו של משה ברז, הנורקות. בדש, בעל מיפעל פיקוטי, מתאר בסיפירו את מילחמתו כמסה-הכנסה וביאור רבינו-ביין, הנציב הקודם.

הפירסומת שודרה בקול-ישראל במשך שלושה שבועות, סמוך למהדורות החדשות, בעיקר בשעות הלילה. כהן החליט לאסור את השידור מחשש מפני תביעה לפי חוק-לשון הרע (ריבה). גם הטענה שהעיתונות היומית מפרסמת מודעות-ענק לספר לא הועילה. ברש הודיע לרשות-השידור שהוא מתכוון להגיש עתירה לבג"ץ בעניין זה.

מתבונן מהצד זה נראה קצת מוזר. הבחירות להסתדרות בשער - והליכוד אינו מסתער.

בניגוד לבחירות לכנסת ולרשויות המקור מיות, הליכוד יורה על בניין הוועדה-הפועל אש מנשק קל בלבד, לא ארטילריה.

בראשו הוא העמיד מועמד חלש כיעקב שמאי, ולראשות מטה-הבחירות הוצגה הר"ד בנימין זאב בנין, שכלל אינו חבר-ההסתדרות.

ובוודאי אינו מומחה גדול לבחירות. מדוע נמנע הליכוד לתת את מכת-החסד האחרונה למערך המתפורר? הנה התשובה.

אולי רק הליכוד יכול. אבל לא

אכן, לפעילים בשטח, כמו איש ברחוב, קשה להבין מדוע פועלים במצורת-זאב ברבע הילוך לקראת הבחירות הקרובות להסתדרות. בחירתו של יעקב שמאי, דמות לא-כריזמטית בלשון-המעטה, כמועמד הליכוד לתפקיד מזכ"ל ההסתדרות היא רק אחד הסממנים החיי-צוניים למידת חוסר-האיכפתיות או ההשקעה המוגבלת של ראשי הליכוד בנושא הבחירות להסתדרות.

יודיע-ידבר במצורת-זאב טוענים שיש סיי-בה לבחירתו מחדש של שמאי לתפקיד, למי-רות שבשלב מסוים היו עלי-כך סימני-שאלה ככרים מצד מנהיגי-הליכוד, שרצו לבחור

מועמד שמאי עם דויד לוי ההבטחה: לא להישאר שם

מועמד שמאי עם ישראל קיסר החיקווה: לא יחר סדי

תחתיו בדויד מגן, גיבור ניצחון הבחירות הי-מוניציפאליות. הסיבה: שמאי, איש מחנה לוי לשעבר, הבטיח למימסד השמיר-ארנסי להיני-תק בתמורה, ממתנה-לוי.

אבל זהו רק חלק קטן מהעניין. למחנה שמיר-ארנסי יש סיבות רבות ליחסו המסוייג להסתדרות. סיעת "תכלת-לבן" של הליכוד בהסתדרות מורכבת, כמעט לחלוטין, מאנשי מחנה דויד לוי. לוי עצמו גדל בסיעה זו.

מה שקורה כאן זה דבר שלא-ידיאמן. אנח-נו הולכים לפספס הודמנות לניצחון היסי-טורי, אמר השבוע פעיל בכיר בליכוד, "ה-מערך על הפנים, ורק השטיות שלנו מחיות אותו. בשביל מה היינו צריכים לשים בראש את שמאי? סקרים הוכיחו שהוא אפילו פחות מוכר לפועלים מיאיר צבן ורן כהן. אילו היינו מציבים בראש את משה קצב או רודי מגן, היינו זוכים בניצחון גדול!"